

του Μιχαήλ Χούλη, Θεολόγου

Όταν ο Ιησούς βρέθηκε κάποτε καλεσμένος για φαγητό στο σπίτι ενός άρχοντα Φαρισαίου, μίλησε για την αρετή της ταπείνωσης, βλέποντας με ποιο τρόπο οι καλεσμένοι διάλεγαν τις πρώτες θέσεις στο τραπέζι. Έκανε μάλιστα τη σύσταση στον οικοδεσπότη να προσφέρει γεύμα στους φτωχούς, ανάπηρους, κουτσούς και τυφλούς, διότι τότε θα είναι ευτυχής, αφού δεν θα μπορέσουν να του το ανταποδώσουν. Θα ανταποδοθεί όμως, όπως του είπε, στην ανάσταση των νεκρών. Όταν τα άκουσε αυτά κάποιος από τους συνδαιτυμόνες, παρατήρησε: “Μακάριος όποιος πάρει μέρος στο τραπέζι της βασιλείας του Θεού”. Και ο Ιησούς, δοθείσης της ευκαιρίας, διηγήθηκε την εξής παραβολή:

«Ένας άνθρωπος ετοίμασε μεγάλο δείπνο και κάλεσε πολλούς. Όταν ήρθε η ώρα του δείπνου, έστειλε το δούλο του να πει στους καλεσμένους: “Ελάτε, όλα είναι πια έτοιμα”. Τότε άρχισαν, ο ένας μετά τον άλλο, να βρίσκουν δικαιολογίες. Ο πρώτος τού είπε: “Έχω αγοράσει ένα χωράφι και πρέπει να πάω να το δω. Σε παρακαλώ, θεώρησέ με δικαιολογημένο”. Άλλος τού είπε: “Έχω αγοράσει πέντε ζευγάρια βόδια και πάω να τα δοκιμάσω. Σε παρακαλώ, δικαιολόγησέ με”. Κι ένας άλλος τού είπε: “Είμαι νιόπαντρος και γι’ αυτό δεν μπορώ να έρθω”. Γύρισε ο δούλος εκείνος και τα περιέγραψε στον κύριό του. Τότε ο οικοδεσπότης, οργισμένος, διέταξε το δούλο του: “Πήγαινε γρήγορα στις πλατείες και στους δρόμους της πόλης και φέρε μέσα τούς φτωχούς, τους ανάπηρους, τους κουτσούς και τους τυφλούς”. Όταν γύρισε ο δούλος τού είπε: “Κύριε, αυτό που πρόσταξες έγινε, και υπάρχει ακόμη χώρος”. Έδωσε εντολή πάλι ο κύριος στο δούλο: “Πήγαινε έξω από την πόλη, στους δρόμους και στα μονοπάτια, κι ανάγκασέ τους να έρθουν, για να γεμίσει το σπίτι μου. Γιατί σας βεβαιώνω πως κανένας από εκείνους που κάλεσα δε θα γευτεί το δείπνο μου”..... “Γιατί πολλοί είναι οι καλεσμένοι, λίγοι όμως είναι οι εκλεκτοί”» (Λουκ. 14, 16-24/ Ματθ. 22,14).

Η εξάισια αυτή παραβολή προσφέρεται από την Εκκλησία στους πιστούς λίγο πριν από τα Χριστούγεννα, για να υπενθυμίζει την ανάγκη επάξιας συμμετοχής μας στο «εστιατόριο της υψηλοτάτης πτώχευσης», όπως εξηγεί ο ιερός Αυγουστίνος, δηλαδή της Θείας Κοινωνίας, ώστε να μην συμπεριφερόμαστε αχάριστα στον οικοδεσπότη Χριστό και στην πρόσκλησή Του για αιώνια μακαριότητα και λύτρωση. Η αλληγορική σημασία της παραβολής είναι εξόχως σημαντική. Επισημαίνει τρεις κυρίως αλήθειες:

Πρώτα πρώτα ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. Ο Θεάνθρωπος ίδρυσε την Εκκλησία Του «την οποία έκανε δική Του προσφέροντας το αίμα Του», όπως εξάλλου αναφέρεται στις Πράξεις των Αποστόλων. Καθένας που βαπτίζεται στο όνομα της Αγίας Τριάδος μπαίνει στα ανάκτορα της Εκκλησίας και γίνεται πολίτης του νέου κόσμου της Χάριτος, ενώ θα λάβει μέρος στους γάμους του εσφαγμένου Αρνίου Ιησού, μας λέγει η Αποκάλυψη. Από τον καινούργιο και χαρισματικό κόσμο του Θεού έμειναν την εποχή του Χριστού οικειοθελώς έξω οι Ιουδαίοι, που αρνήθηκαν την Θεότητά Του και νόμιζαν ότι δικαιοματικά και χωρίς έργα μετανοίας θα σωθούν, αλλά και σε όλη την ιστορία όσοι απορρίπτουν τη Σάρκωση και Ανάσταση του Κυρίου.

Δεύτερη αλήθεια που επισημαίνει η σημερινή παραβολή αφορά στο μυστήριο των μυστηρίων, τη ΘΕΙΑ ΜΕΤΑΛΗΨΗ. Σε κάθε θεία Λειτουργία ο Χριστός, με το στόμα του ιερέα, μας καλεί να απολαύσουμε την «Ξενία Δεσποτική και το αθάνατο τραπέζι», με σεβασμό, πίστη και αγάπη, λέγοντας: «Μετά φόβου Θεού, πίστεως και αγάπης, προσέλθετε». Ο Ιησούς μάς καλεί κάθε Κυριακή στο θειότατο δείπνο. Αλλά και στις μεγάλες γιορτές Χριστουγέννων και Πάσχα, καί με την παραβολή που είδαμε, καί με τον κατηχητικό λόγο του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, που λέγει: «Ο Μόσχος πολύς. Μηδείς εξέλθη πεινών. Πάντες απολάσσετε του συμποσίου της πίστεως». Σοφά και αληθινά και ευτυχή λόγια, για όποιον τα κάνει πράξη και τα ζήσει με ταπεινωση.

Τρίτη μεγάλη αλήθεια, που εξάγεται από την σπουδαία παραβολή που μελετάμε, είναι η ουράνια και αδιάδοχη πνευματική ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ. Ο Θεοφύλακτος Βουλγαρίας ερμηνεύει ως εξής: Και ποιος άραγε είναι ο δούλος; Μα ο Υιός του Θεού, που ανέλαβε την μορφή του δούλου, έγινε άνθρωπος, και ως άνθρωπος απεστάλη εις τα ανθρώπινα. Πρόσεξε μάλιστα το ότι δεν είπε απλώς 'δούλον', αλλά με το άρθρο: 'τον δούλο του', αυτόν που κυρίως ευαρέστησε τον Θεό Πατέρα και υπηρέτησε αξίως, κατά το ανθρώπινον. Διότι όχι μόνο ως Υιός και Θεός είναι αγαπητός σε όλα στον Πατέρα, αλλά και ως άνθρωπος, αποκλειστικά Αυτός, χωρίς αμαρτία, κάθε θέληση και εντολή του Πατέρα εκπλήρωσε και κάθε δικαιοσύνη. Την ώρα δε του δείπνου απεστάλη σε μας, δηλαδή στον καθορισμένο και κατάλληλο από το Θεό καιρό, 'ότε ήρθε το πλήρωμα του χρόνου', σύμφωνα με τον απόστολο Παύλο.

Αγαπητοί αναγνώστες/στρίες,

Ο γνωστός ψυχίατρος Γιούνγκ διέγνωσε ότι η πίστη είναι φάρμακο κατά του άγχους, και η βαθειά πίστη πραγματικά δίνει φτερά και ανυψώνει τον ευλαβή άνθρωπο. Ο Χριστός παρέχει το φως το αληθινό, ιδιαίτερα την Θεία Μετάληψη, που φωτίζει το πνευματικό και υπαρξιακό μας αδιέξοδο, προσφέρει έξοδο από τον ναρκισσισμό του σύγχρονου ανθρώπου και ψυχοσωματική ανάπαυση, σ' αυτή τη ζωή και στην αιώνια χαρά του παραδείσου. Προϋπόθεση είναι να τον δεχθούμε ως Λυτρωτή, να επιτρέψουμε στη Χάρη Του να κατασκηνώσει μέσα μας, να δειπνήσουμε πνευματικά μαζί Του, και να ζούμε εν ταπεινώσει και μετανοία την καθημερινή μας ζωή.